

УДК 616.711:615.825-053.2/.5

ПАТОЛОГІЯ ОПОРНО-РУХОВОГО АПАРАТУ ТА ФІЗИЧНА ТЕРАПІЯ ДІТЕЙ: СТАН ПИТАННЯ

Світлана СТУПНИЦЬКА

*Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського,
м. Львів, Україна*

Вступ. Вроджені та набуті захворювання опорно-рухового апарату спостерігаються у 5–7 % дітей. Тенденція до зростання захворюваності дітей на ортопедичну патологію, яка простежується впродовж останніх років, є вельми несприятливою. Гострота проблеми патологій опорно-рухового апарату в дітей зумовлена значною поширеністю, раннім початком, швидкістю зниження соціальної адаптації дітей. Цей вид патології безпосередньо впливає до погіршення фізичного і психоемоційного стану пацієнтів, призводить до функціональних порушень з боку вегетативної нервової системи, до підвищеного рівня тривоги та психоемоційного напруження, що згодом може зумовити розвиток супутньої патології, оскільки страждає весь організм дитини, адже відхилення від норми кістково-м'язового апарату призводить до зміщення внутрішніх органів і, як наслідок, до порушення їх функцій, що в цілому негативно впливає на якість життя. Реабілітація дітей раннього віку з ортопедичною патологією є одним із найактуальніших медико-соціальних завдань суспільства, оскільки збільшення кількості хворих дітей становить потенційну загрозу їх інвалідизації в майбутньому.

Мета та завдання. Визначити стан питання щодо ортопедичної патології та фізичної терапії дітей на теренах України; дослідити актуальність зазначеної тематики; виявити найбільш поширені патології опорно-рухової сфери дітей; ознайомитися з підходами до фізичної терапії в Україні.

Методи: огляд доступних українських джерел наукової і методичної літератури, інтернет джерел та ресурсів.

Результати / обговорення. Патології опорно-рухової системи є поширеною проблемою серед дітей. Часто трапляються такі патології: деформації грудної клітки, хребта, кінцівок, сколіози, порушення постави, кривошия, клишоногість, остеохондропатії (хвороба Пертеса (Легга–Кальве–Пертеса), хвороба Осгуда–Шляттера, остеохондропатія хребта (хвороба Шеєрмана–Мау), колінної чашечки, кісток стопи (Келлера), п'яткової кістки, хвороба Кінбека), плосковальгусні деформації стоп, вроджений звих стегна, дисплазія кульшових суглобів.

Висновки. Реабілітація дітей з різноманітною патологією опорно-рухового апарату є одним із пріоритетних завдань зі збереження здоров'я дитячого населення. Кожна з вроджених та набутих патологій опорно-рухового апарату дітей має свої особливості, проте загальними у разі усунення є врахування таких аспектів: чим раніше виявлено патологію, тим більший ефект матиме фізична терапія; фізична терапія має бути комплексною (масаж, терапевтичні вправи, фізіотерапевтичні процедури, позиціонування).

Ключові слова: патологія, опорно-руховий апарат, фізична терапія, діти.